

méltánytalan lett volna képviseltetni őket, hosszúakkal pedig lehetetlen. Hemingway újrakidításához nem kaptam engedélyt. Az antológia, a szótár szerint, csokor – csokor, melyből a világ virágainak többsége kimarad.

Nehezemre esett írókat kihagyni, de nehezemre esett néhány bekerült írótól további történetek mellőzése is. Olyan sok író felhasználtam, aki „Gogol köpönyegéből bújt elő”, hogy *A köpönyeg* bizonyos értelemben szintén itt van, mégis szerettem volna, ha a *Régimódi földesurakkal* együtt ténylegesen is bekerül – ahogy szerettem volna bevenni Csehovtól *A püspököt*, *A kutyás hölgyet*, a *Pöszmétebokort*, az *Aranyos!-t*, *A tokba bújt embert*, *A csókot*, a *Hivatalos ügyet* és még oly sok mást; Kafkától *A fegyencgyarmatont* és a *Gracchus vadászt*; és ugyanígy jó lett volna egy-egy történettel több Lawrence-től, Tolsztojtól, Vergától, Grimméktől és Andersentől. Turgenyev mesterműve, az *Egy vadász feljegyzései* nélkül minden gyűjtemény hiányos: egészében egyszerűbb és megnyerőbb, mint legjobb részei külön-külön.

Íme, hát, e 30 történet. Van köztük realiztikus és fantasztikus is. Némely történet magaslátaról nézve több végtelen mélységbe tűntnek látszik. Az olvasó talál utat köztük. Igaz, amit Proust mondott: „Valójában olvasáskor minden egyes olvasó önmaga olvasója. Az író műve csak optikai eszköz, melyet azért kínál az olvasónak, hogy az így kivehesse, amit e könyv nélkül talán nem látott volna meg magában.”⁸

BACSA GÁBOR fordítása

DEÁK ZOLTÁN: ÚTVONALON (2013)

⁸ Proust, Marcel: *A megtalált idő* (Jancsó Júlia ford.). Atlantisz, 2009., 245.